

VISCA EL PRIMER DE MAIG!

Molt pocs manifestants amb múltiples veus discordants

Mentre que a Turquia els manifestants del 1 de maig eren reprimits brutaement per la policia amb centenars de detinguts, a Catalunya les manifestacions discorrien en ordre i pau protegides pels mossos. Lluny som dels crits anys enrere corejats per milers de persones:

"clase obrera vencerà" i "escuchad burgueses, os quedan pocos meses", amb els d'avui amb moltíssims menys manifestants, que es limiten a reclamar reducció de la jornada de dues hores i mitja a la setmana i contra la precarietat laboral. Tanmateix el 30 d'abril uns sindicalistes de la CGT van ocupar el Foment del Treball en contra dels beneficis i privilegis de les elits empresarials, que els condemna a la misèria.

A les processons religioses de setmana santa següen diverses processons paganes com l'alternativa de la tarda, convocada pels sindicats CGT ,CNT,



COBAS, COS, IAC i SO, encapçalada per la pancarta "Per la plena ocupació: menys jornada, millors salaris".

Mil persones enarboraven diverses banderes negres, roig-negres, vermelles, liles, palestines i dels sindicats convocants amb diverses pancartes com "l'atenció a l'Amèrica unida contra el imperialisme" i en favor de Palestina i crits com "Qui sembla la misèria recull la ràbia", "Així, així, ni un pas enrere, contra el capital acció directa".

Va aparèixer també algun retrat de Lenin i manifestants palestins, del col·lectiu de migrants en demanda de papers per tothom, de l'esquerra independentista i un grup compacte del moviment socialista partidaris del comunisme i d'un govern proletari, amb l'aparició també de diversos partits marxistes-leninistes com el mateix PCR i d'altres similars desapareguts en la llarga transició i renascuts de nou. Tot un espectacle múltiple i divers, un veritable circ polític on es barrejaven alternatives de transformació social antiautoritàries amb autoritàries.

